STAND DER MAAN.
1 April . . . . . LAATSTE KWARTIER.
9 „ . . . . . NIEUWE MAAN.
17 „ . . . . . EERSTE KWARTIER.
23 „ . . . . . VOLLE MAAN.
30 „ . . . . . LAATSTE KWARTIER.

WATERGETIJEN.

	Hoog Water.	Laag Water.
23 WOENSDAG . . 's morg.	6-00	sav. 12-00
24 DONDERDAG	6-51	12-51
25 VRIJDAG	7-42	1-42
26 ZATURDAG	8-33	2-33

SURINAAMSCHE COURANT.

A°. 1834. WOENSDAG, DEN 23sten APRIL. N°. 33.

PARAMARIBO.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, den 22 April 1834.

Alzoo de navolgende personen zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrijgen *Brieven van Manumissie* voor de natemelden Slaven, te weten:

De weduwe DAVID BENJAMIN JACOBS, geboren RACHEL SOESMAN, voor de Slavin *Antje*, haar in eigendom toebehoorende: — En

J. F. WERGES, inqualiteit als *Executeur Testamentair* van den Boedel wijlen MARIA MAGDALENA VAN GARDO, voor de Slavinnen *Livia* en *Francina*, aankomende gemelde Boedel

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

Edictale Citatie.

(18857) Uit krachte van acte, tweede default, met admissie tot eene derde daging, in dato 11 April 1834, verleend door het Geregtshof te *Suriname*, aan SAMUEL ABRAHAM WITTERING en HENDRIK KAMERLING, in qualiteit als Executeuren van den Boedel van wijlen JOHN HEWITT, blijkens testamentaire dispositie door denzelven, in dato 24 Mei 1833, in besloten form gepasseerd en den 29 daaraanvolgende morte geconfirmeerd, impetranten om appointement van Edictale Citatie en Eischers ter eenre.

Zoo worden door mij ondergeteekende, Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, voor de derde maal bij openbare Edicte *ad valvas curiæ*, gedagvaard, gelijk ik dagvaar bij dezen, alle bekende en onbekende binnenlandsche Crediteuren van den Boedel wijlen voornoemde JOHN HEWITT, alsmede allen en een iegelijk binnen 's Lands, die, uit welken hoofde ook, zouden vermeenen op dien Boedel eenige actie of pretentie te hebben, geimpetreerden en gedaagden ter andere zijde.

Omme te compareren ter gepriviligeerde rolle van het Geregtshof te *Suriname*, welke gehouden zal worden 9 Mei 1834, 's morgens *acht* uren, ten einde de impetranten qq. te zien dienen van acte, tweede default en derde daging, en wijders voort te procederen als naar regten.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zouden kunnen of mogen pretenderen, heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd alhier aan *Paramaribo*, dezen 19den April 1834.

N. L. BRAAM,
Exploicteur.

Edictale Citatie.

(18855) Uit krachte van de acte, eerste default, met admissie tot eene tweede daging, bij Edicte *ad valvas curiæ*, in dato 11 April 1834, verleend door het Geregtshof te *Suriname*, aan CORSTIAAN AART BATENBURG en JACOBUS THEODORUS MEIJER, in relatie van Executeuren in den Boedel en Nalatenschap van Vrouwe JOHANNA GEERTRUIDA BEAULES, eertijds Weduwe D. BREEDERODE, laatst van J. H. BRANDT, impetranten om appoinctement van Edictale Citatie en Eisschers.

Zoo wordt door mij ondergeteekende, Exploicteur bij gemeld Geregtshof, voor de tweede maal bij openbare Edicte *ad valvas curiæ*, gedagvaard, gelijk ik dagvaar bij dezen, alle bekende en onbekende buitenlandsche Crediteuren van den Boedel wijlen JOHANNA GEERTRUIDA BEAULES, eertijds Weduwe D BREEDERODE, laatst van J. H. BRANDT, alsmede allen en een iegelijk, die, uit welken hoofde ook, zouden vermeenen op dien Boedel eenige actie of pretentie te hebben, geimpetreerden.

Omme te compareren ter gepriviligeerde rolle van meergemeld Geregtshof, welke gehouden zal worden in de maand November 1834, ten einde de impetranten te zien dienen van acte, eerste default en tweede daging, en wijders voort te procederen als naar regten.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zouden kunnen of mogen pretenderen, heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd alhier aan *Paramaribo*, dezen 19den April 1834.

N. L. BRAAM,
Exploicteur.

ADVERTENTIËN.

(18856) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 25sten April 1834, des morgens *negen* uren, ter Kastelenije van gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven, met namen: *Martha*, *Sara*, *Klaas* en *Winst*; aankomende POUWINA van SARA van SOBRE.

Paramaribo den 19 April 1834

De HOOFDDIRECTIE der *Particuliere West-Indische Bank*, zal aan den minst inschrijvende (mits bij goedgekeurd worde), aanbesteden:

Het opbouwen van een geheel nieuw ZIEKENHUIS op de Plantaadje Catharina Sophia, *en het leveren van alle daartoe benoodigde Bouwstoffen en verdere toebehooren.*

De conditien en voorwaarden, waarop deze aanbesteding zal geschieden, zoo ook het plan en bestek, liggen voor de gegadigden ter *visie* ter Secretarij der Bank, alwaar de inschrijving-billetten uiterlijk tot Zaturdag den 3den Mei e. k., des morgens ten *acht* ure, zullen aangenomen worden.

Paramaribo den 19 April 1834.

Namens de Hoofddirectie voornoemd,
De Secretaris,
N. G. VLIER.

(18839) Op autorisatie van de Commissie tot de Zaken van de *Nieuwe Wees-, Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer*, zullen de AMBTENAREN, provisioneel belast met dat Departement, overgeven aan P. H. ARONS qq., de Nalatenschap van wijlen FREDERIK VAN DER VLUGT.

Paramaribo den 22 April 1834

De Scriba bij opgemelde Commissie,
R. GOLLENSTEDE.

(18850) Op autorisatie van de Commissie tot de Zaken der *Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer dezer Kolonie*, zullen de AMBTENAREN, provisioneel belast met dat Departement, over *zes* weken, de dag nader te bepalen, publiek doen verkoopen:

Een *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de Voorstad *Zeelandia*, bekend onder Lt A. N°. 10; aankomende den Boedel JOHAN BERNHARD WURTHE.

Paramaribo den 23 April 1834.

De Scriba bij de Commissie voornd.,
R. GOLLENSTEDE.

(18826) De AMBTENAREN, provisioneel belast met het Departement der *Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer dezer Kolonie*, zullen op Maandag den 28sten dezer, des namiddags ten *vier* uren, ter voorschreve Kamer, door den Vendumeester J. E. LYONS, publiek doen verkoopen, de reeds bij vorige Couranten geannonceerde *VASTE EFFECTEN* en *SLAVEN* aankomende den Boedel JOHAN GODLIEB ENGEL; te weten:

1°. Een *HUIS* en *ERF*, gelegen ter regterhand aan den rijweg naar *Quata*.

2°. Een *ERF*, met de daarop staande *GEBOUWEN*, gelegen als voren.

3°. Den *KOST-* en *KWEEKGROND*, genaamd DEN NIEUWEN AANLEG, gelegen als voren, bestaande in onderscheidene concessien.

Alsmede de navolgende Slaven: *Cortet*, *Geduld*, *Present*, *Vigeland*, *Avantuur*, *Avanturier*, *September*, *Avans*, *Crispijn*, *Antonie*, *Cokko* (bijgenaamd *Jacques*), *Joseph*, *Februarij*, *December*, *Victori* (bijgenaamd *Ziektorn*), *Adam*, *Jan*, *Januarij*, *Wellington*, *Gordon*, *Jacobus*, *David*, *Abraham*, *Daniel*, *Zondag*, *Bienvenu*, *Soldaat*, *Lubijn*, *Princes*, *Prémiere*, *Maria*, *Zemiere*, *Frederica*, *Davina*, *Doortje* met hare Kinderen *Fortuin* en *Elisabeth*, *Fannij* met haar Kind *Patentie*, en *Antoinetta* met haar Kinderen *Christiaan* en *Rosia*.

Voorts een *ERF*, met de daarop staande *GEBOUWEN*, gelegen aan de *Waterkant*, L^{t}. A. N°. 63, aankomende den Boedel MARIA ERDMUTHA ROTHE, laatst Wed. JOHN EVANS.

Een *HUIS* en *ERF*, met de daarop staande *GEBOUWEN*, gelegen aan de *Hoogestraat*, bekend onder L^{t}. D. N°s. 798 en 800, aankomende den Boedel JOHAN GODFRIED AKKERMAN.

Zullende de veil-conditien en bewijzen van eigendom, *drie* dagen vóór den dag der verkoop, ter *visie* liggen, ten huize van opgemelden Vendumeester.

NB. De Slaven zullen op Vrijdag, Zaturdag en Zondag, ten Sterfhuize van

... ENGEL, en des Maandags, aan ... zaal der voorschreve Kamer te be... zijn.

Paramaribo den 20 April 1834.

C. A. FISCO,
2de Commies.

(18852) J. E. LYONS, zal *HEDEN MORGEN* om *negen* uren, op Vendu verkoopen: Wane en Kopie Besla planken; voor Rekening van den Houtgrond *Osembo*.

Voorts op Maandag den 28sten dezer, 's namiddags ten *vier* uren, ter *Wees-, Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer*, de Negerin AFRIKA: aankomende Mejuffrouw D. MEIJER, en de Neger OTTO; aankomende Plantaadje *La Poule*.

(18835) De ondergeteekende zal op HEDEN den 2sten dezer, des morgens ten *negen* uren, door den Vendumeester J. E. LYONS, publiek verkoopen:

De Negerin PHILIDA, zijnde bekwame *Veld- en Huismeid*; aankomende den Boedel J. H. GREEVEN.

C. D. KONING.

(18834) HEDEN MIDDAG om *vier* uren Vendu, ten Huize van den WelEdele Gestrenge Heer Mr. C. A. MARCHAND.

(18838) A. T. KRUIJTHOFF vertrekt.

NIEUWSTIJDINGEN.

EXTRACTEN uit de NIEUWE AMSTERDAMSCHE COURANTEN, tot en met 28 Februarij

Uit de DUITSCHE DAGBLADEN meldt men het volgende:

In ons Nommer 32 deelden wij een berigt mede betreffende de Luxemburgsche kwestie; dit berigt was gedagteekend: Frankfort 25 Januarij, en door ons uit de *Allgem. Zeitung* overgenomen. De daarbij vermelde bijzonderheden, hoezeer schijnbaar zonder doel ter neder geschreven, zijn evenwel voor ons van te ernstigen aard, dan dat dezelve onze aandacht niet zouden tot zich trekken; zij hebben gewis op onze Lezers eenen levendigen, doch te gelijk treurigen indruk gemaakt.

Volgens dat berigt zal de Luxemburgsche kwestie nog niet zoo spoedig beslist worden. Inderdaad, zoo deze voorspelling eenigermate gegrond is, dan wordt daardoor een bedroevend uitzigt voor Nederland geboren. De onderhandelingen te Londen zijn gestaakt; de hervatting derzelve wacht naar de bewilliging der Duitsche Bondsvergadering en der Agnaten van het huis van Nassau, in de te Londen bereids over en weder besproken en goedgekeurde toevoeging van een gedeelte van Luxemburg aan het Belgische grondgebied. Indien nu de door of van wege onzen Koning te Frankfort en Wisbaden gedane aanvraag onbeantwoord blijft; indien de kwestie omtrent Luxemburg mitsdien niet beslist wordt, dan worden ook de onderhandelingen te Londen niet voortgezet, onze geschillen met Belgie blijven onafgedaan en de uitputtende toestand, waarin Oud-Nederland verkeert, blijft voortduren!

Men zegt: de Agnaten van het Huis van Nassau schijnen hunne toestemming in iedere verandering van grondgebied te weigeren. In zoo ver dit de grond der vertraging is, dan wordt de zaak daardoor voor ons van eenen des te bedenkelijker aard. Want, gelijk er wordt bijgevoegd, die Agnaten hebben het regt van weigering. Wij zullen dit niet tegenspreken, maar wanneer dit moet worden toegegeven, dan hebben de Agnaten van het Huis van Nassau, zoo als de zaken thans staan, het lot en de toekomst van geheel Oud-Nederland in handen. Maar wie onzer kan zich met zulk een denkbeeld vereenigen. En evenwel, indien het berigt juist is, is de zaak, naar ons inzien, voor geene andere beschouwing vatbaar.

Maar, gelijk gezegd, de Agnaten van het Huis van Nassau treden niet buiten hun regt en schijnen in zoo ver, naar luid van het berigt, niet tegen het belang des Konings van Holland te handelen, die steeds zijne regten en die van het Bondgenootschap gekrenkt acht, zoodra men zich omtrent dit punt aan de Londensche Konferentie onderwerpt. In dit opzigt gaat het berigt, naar ons inzien, mank. Het belang van den Koning is afgescheiden van dat van den Groot-Hertog, en evenmin als de Groot-Hertog kan geacht worden, zijn Groot-Hertogdom aan Nederland te willen opofferen, evenmin kan men onderstellen dat de Koning zijn koningrijk aan Luxemburg zoude willen ten offer brengen. Intusschen het laatste zoude plaats hebben, indien de Koning werkelijk de weigering der Agnaten van het Huis van Nassau goedkeurde. Die weigering, als geschikt op den tegenwoordigen in vele opzigten onbepaalden, in andere opzigten verderfelijken toestand van Nederland, in het oneindige te doen voortduren, kan nimmer in het belang des Konings strekken. De aard van dien toestand is dikwijls genoeg geschetst; deszelfs bedenkelijkheid, al ware het slechts uit een financieel oogpunt, is door 's Konings Ministers erkend; wij behoeven er dus niet bij stil te staan, wij mogen het als bewezen aannemen, dat de Schrijver van het berigt zich omtrent het belang des Konings van Holland ten eenenmale vergist.

Voor zoover de staat der zaken bekend is, beschouwt dan ook onze Koning zijn belang niet uit hetzelfde oogpunt. Van wege Hoogstdenzelven toch is eene aanvraag te Frankfort en te Wisbaden gedaan; de afstand van grondgebied, waarom het te doen is, is door den Koning bewilligd. Een en ander zoude niet zijn geschied, indien de Koning hetzelve strijdig had geoordeeld met het belang hetwelk hij als Koning heeft. Als Groot Hertog moet hem het verlies van een gedeelte van het Groot Hertogdom ter harte gaan; maar de Koning, als zoodanig, kan niet geacht worden welbehagen te vinden in eene weigering, waardoor het lot van zijn Koningrijk in de waagschaal zoude kunnen worden gesteld.

Maar de Agnaten van het Huis van Nassau maken slechts gebruik van hun regt. Dit zij zoo. Het zoude echter ongerijmd zijn hier bij het denkbeeld van strikt-regt te blijven staan en 2½ miljoen Nederlanders, derzelver belangen en welzijn afhankelijk te maken van een bloot familie-belang van een Duitsch Vorstenhuis, hetwelk over eene bevolking van naauwelijk 300,000 zielen heerscht. De eerbied voor het regt van dat Huis in zoo ruime mate zoude waarschijnlijk een zonderling verschijnsel zijn in de diplomatie, waarvan geen voorbeeld uit de vroegere geschiedenis der wereld zoude kunnen worden bijgebragt. Het laat zich dan ook niet vermoeden, dat aan het regt der Agnaten van het Huis van Nassau in ernst door de Groote Mogendheden een invloed zal worden toegekend, groot genoeg om zelfs het lot van Europa te beheerschen. Want moest werkelijk de afdoening onzer geschillen met Belgie wachten naar de toestemming dier Agnaten en de voorgestelde verandering van grondgebied, — wie zal dan de gevolgen berekenen van de voortdurende spanning die daarvan voor geheel Europa het gevolg moet zijn? En dan nog welk soort van regt is het regt van Nassau? Het regt van Nassau bestaat in het uitzigt op eene mogelijke opvolging in het Groot-Hertogdom, en heeft oorspronkelijk niets gemeens met Nederland. Nadat de Groot-Hertog, die bij dit alles een onmiddellijk belang heeft, van een gedeelte zijner regten op Luxemburg afstand heeft gedaan, zoude het inderdaad bespottelijk zijn, dat het lot van Nederland afhankelijk zoude worden van eene weigering der Agnaten van het Huis van Nassau, die, naar gewone menschelijke berekening, nimmer tot het bezit van Luxemburg zullen komen.

Maar wij hebben, volgens den steller van het berigt, niet met Nassau alleen, wij hebben met de geheele Duitsche confederatie te doen. Dit is op zich zelf geen ongeluk, want de confederatie zal vermoedelijk eer dan een enkele Bondstaat het onregt inzien en erkennen, hetwelk voor Nederland, uit de onbepaalde erkenning van een door Nassau, bij overerkomst verkregen regt van exspectance, zoude voortvloeijen. Daarenboven zijn de twee voornaamste leden van het verbond (Oostenrijk en Pruissen), tevens bij de conferentien te Londen vertegenwoordigd. De afstand van grondgebied, waarom het te doen is, is door hen voorgesteld en goedgekeurd. Waar nu deze twee Mogendheden geene zwarigheid zien, zullen de overige leden van het verbond toch wel geene zwarigheden maken. Wij zien dus niet in, hoe hierbij het denkbeeld van eenen kruistogt van de zijde van Frankrijk en Engeland, tegen de confederatie te pas kan komen. Beide die Mogendheden zijn het met Oostenrijk en Pruissen en ook met Rusland eens, en dus zouden, indien ooit het geweld der wapenen noodig wierd de laatstgenoemde Mogendheden eene lijn met Engeland en Frankrijk moeten trekken.

Het bezwaar moet derhalve niet gezocht worden waar de Frankforter Correspondent hetzelve meent te ontwaren. Van den kant der Duitsche Bondsvergadering zien wij geene tegenkanting te gemoet: die tegenkanting kan slechts geboren worden uit de weigering van de zijde der Agnaten van het Huis van Nassau, die te bedenkelijker wordt, indien, gelijk het berigt zegt, dat Huis evenmin eene schadeloosstelling vragen als aannemen wil. Maar wij kunnen niet gelooven, dat het Nassausche Huis de zaak tot dat uiterste drijven zal en wij zijn geneigd, om het berigt uit Frankfort te dien opzigte als overdreven te beschouwen en als verspreid met oogmerk om den Hertog van Nassau in een ongunstig daglicht te plaatsen. Men bedenke: den Hertog van Nassau, eene mogelijke doch niet zeer waarschijnlijke opvolging in het Groot-Hertogdom Luxemburg verdedigende, tegen over Nederland, ja tegen over geheel Europa!

De *Allg. Zeitung* meldt uit ROME, dd. 21 Januarij, het volgende: De 17 dezer was een dag van vreugde voor Rome's bewoneren. Wij hebben karnaval! vele geestelijken hadden zich daartegen verklaard, doch de Paus heeft zijnen trouwe Romeinen dit feest vergund. Er worden aldaar nog meer vreemdelingen verwacht, dan die bereids in groote menigte daar aangekomen zijn. Over het geheel genomen, levert Rome een tafereel op, zoo als in vele jaren niet werd gezien. Feestpartijen en bals verdringen elkander, de gezelschappen van aanzienlijke personaadjen uit alle de oorden der wereld, die, in staatkundige of godsdienstige gevoelens soms geheel verschillende, onderling in veelkleurig geschakeerde rijen, harmonisch zich bewegen.

Allerlei.

Een der laatste nommers der Japansche Hof Courant behelst het volgende bevel van Zijne Sineesch-Keizerlijke Majesteit: » De jonge bewoners des lands worden ten strengste aangemaand om hunnen wasdom te bespoedigen. Diegenen, welk zulks verwaarloozen en in hun twintigste jaar de vereischte grootte niet zullen hebben verkregen, zullen zoo lang met stokken geslagen worden, tot zij die grootte zullen hebben bereikt.”

LAVALETTE verhaalt in zijne *Mémoires* die volkomen geloof verdienen, ooggetuige te zijn geweest, dat NAPOLEON, na zijne terugkomst van *Elba*, zijnen toenmaligen minister van policie, FOUCHÉ bij gelegenheid eener ontdekte schelmerij van dezen nietswaardigen, toevoegde: « *Gij zijt een verrader! Het hangt alleen van mij af, om u te doen ophangen; en duizenden zullen er over in de handen klappen.* » En toch bleef FOUCHÉ, minister van policie. Sterker bewijs is er niet noodig, om verzekerd te zijn, dat hij één der bruikbaarste handlangers van den Franschen despoot moet geweest zijn.

(*Arnhemsche Courant.*)

Ter Drukkerij van GEZUSTERS SERRES.